# Τι σημαίνουν οι λέξεις «δωρεάν» και «διορισμός»;

Του **Κωνσταντίνου Χαροκόπου**

Είναι ιδιαίτερα θλιβερό εν έτει 2020, μετά από τόσα χρόνια στρεβλής οικονομικής πορείας, που τα πληρώσαμε με το παραπάνω με την πρωτοφανή οικονομική και κοινωνική κρίση κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας, οι πρώτες λέξεις στο δημόσιο διάλογο να είναι η λέξη «δωρεάν» και η λέξη «διορισμός».

Έτσι είδαμε ως δια μαγείας να εξαφανίζονται οι ενστάσεις των δασκάλων και των καθηγητών, των αγανακτισμένων μανάδων και κηδεμόνων, για το άνοιγμα των σχολείων και τη χρήση των μασκών.

Κωνσταντίνος Χαροκόπος

Και πως εξαφανίστηκαν; Μα, με το άκουσμα των δυο μαγικών λέξεων, στις οποίες οι διαμαρτυρόμενοι συνδικαλιστές και οι αγανακτισμένοι γονείς, αντέδρασαν σαν τα σκυλάκια του Παβλόφ.

Στο άκουσμα της δωρεάν διανομής μασκών και στο άκουσμα των διορισμών νέων εκπαιδευτικών και προσωπικού καθαριότητας, δικαιώθηκαν αμέσως τα αιτήματα, ικανοποιήθηκαν οι ενστάσεις, απορροφήθηκαν οι αντιδράσεις και τα αγωνιστικά ξίφη μπήκαν και πάλι στο θηκάρι τους.

Σύμφωνα με την προκήρυξη, των 9.474 νέων θέσεων προσωπικού καθαριότητας, «για την πρόσληψη του προσωπικού αυτού, δεν απαιτείται το τυπικό προσόν της κατοχής απολυτηρίου τίτλου υποχρεωτικής εκπαίδευσης».

Οι προσλήψεις θα γίνουν με βάση το γνωστό καθεστώς μοριοδότησης, σύμφωνα με το οποίο, οι υποψήφιοι λαμβάνουν μόρια για την κατάταξή τους από τη βαθμολόγηση κριτηρίων, όπως είναι η εμπειρία, η πολυτεκνία, η τριτεκνία, τα ανήλικα τέκνα, η μονογονεϊκή οικογένεια, η αναπηρία γονέα, τέκνου, αδερφού ή συζύγου καθώς και η ηλικία.

Επίσης ανακοινώθηκαν προσλήψεις 21.065 εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, στην Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση καθώς και στη Γενική Εκπαίδευση, για το

διδακτικό έτος 2020-2021.

Παράλληλα, η θέσπιση του μέτρου της δωρεάν διάθεσης των μασκών, ήταν αρκετή για να υποχωρήσουν οι αντιδράσεις για τη χούντα που μας κυβερνά, για την ψυχολογική καταπίεση των παιδιών, για τα αναπνευστικά προβλήματα και το CO2.

Τι σημαίνουν οι λέξεις «δωρεάν» και «διορισμός», για τους Έλληνες; Το ίδιο που σημαίνει το αντιμνημονιακό σύνθημα «μας χρωστάνε, δεν τους χρωστάμε». Το ίδιο που συμβολίζει το κίνημα του «δεν πληρώνω», που θα έπρεπε να συνοδεύεται από το «να πληρώσουν οι άλλοι».

Και ναι μεν, η κυβέρνηση ξεπέρασε με αυτόν τον τρόπο μια αντιπαράθεση που υποδαύλιζε ο Σύριζα, όμως ουσιαστικά υποκλίθηκε στις παράλογες αντιδράσεις του σοφού λαού, που αντιμετωπίζει το κράτος σαν τον πατερούλη και την κυβέρνηση σαν τη μητερούλα, που θα λύνουν πάντα ως δια μαγείας όλα τα προβλήματα. Χωρίς κόστος. Δίχως προσπάθεια.

Βραχυπρόθεσμα, η κίνηση αυτή έχει θετικό αντίκτυπο για τη κυβέρνηση. Όμως μακροπρόθεσμα, την υπονομεύει. Η σύγχρονη αντίληψη για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και την ουσιαστική στήριξη των πραγματικά ευάλωτων και των οικονομικά αδύνατων, αντιστρατεύεται το μότο «από τον καθένα ανάλογα με τις ικανότητές του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του».

Ένα μότο που είχε κυριαρχήσει στην μεταπολεμική Ελλάδα, που ανδρώθηκε κατά την περίοδο του ΠΑΣΟΚ και νεκραναστήθηκε επί Σύριζα. Και όμως η σύγχρονη αντίληψη για την κοινωνική πολιτική, υποχώρησε μπροστά στο λαϊκισμό του «δωρεάν και του διορισμού».

Αυτός ο λαϊκισμός είναι που οδήγησε στα ελλείμματα και στα χρέη. Αυτός ο λαϊκισμός είναι που δημιούργησε ελλείμματα στην παραγωγικότητα στην ανταγωνιστικότητα. Αυτός ο λαϊκισμός είναι που δρα ανασταλτικά στις επενδύσεις και στην απασχόληση. Και μπορεί πράγματι η κυβέρνηση να παρέκκλινε σήμερα αυτού το οδοφράγματος στην μάχη κατά της πανδημίας.

Όμως θα το ξαναβρεί μπροστά της και μάλιστα υψηλότερο και ισχυρότερο. Διότι η φιλοσοφία «του δωρεάν και του διορισμού», θεωρεί ότι κατάφερε να νικήσει την κυβέρνηση.

Η διαχείριση της υγειονομική κρίσης και της οικονομικής ανάκαμψης, αποτελεί από μόνη της, ένα τιτάνιο έργο. Αλλοίμονο όμως, αν για την επίτευξη αυτού του έργου, γυρίσουμε προς τα πίσω, αντί να κινηθούμε προς τα μπροστά.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι η διαχείριση της κρίσης, θα δώσει μια τελευταία ευκαιρία στους πολίτες να αλλάξουν νοοτροπία και στην χώρα μας, να αλλάξει πορεία, κόντρα στα παγιωμένα μικρά και μεγάλα συμφέροντα.

Αλλιώς θα καταντήσουμε μια παρακμιακή σοβιετία, της οποίας οι πολίτες θα περιμένουν να διοριστούν σε ένα φαλιρισμένο κράτος και να απολαύσουν δωρεάν συσσίτια.

27.08.2020

Πηγή: Liberal.gr